

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/136/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821202843
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821202843.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobkyne: E. Q., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. Č.I. XXX, XXX XX Č., zastúpená Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom, Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52 824 837, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpená JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16 Bratislava, IČO: 47 233 516 o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 642,64 eur s príslušenstvom a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300067590 z 12.02.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 642,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 642,64 eur od 28.01.2022 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Návrh v prevyšujúcej časti, čo sa týka úroku z omeškania z a m i e t a .

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300067590, z 12.02.2014, uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 77,62 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 40,32 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300067590, z 12.02.2014, uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto

Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady, bude rozhodnuté súdom prvej inštancie, v samostatnom uznesení, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 642,24 eur s úrokom z omeškania a určenia neprijateľných zmluvných podmienok, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mi bola schválená výška úveru 540,- eur, so splatnosťou 42 mesiacov a s ročnou úrokovou sadzbou 70,04 %. Žalovaný si zároveň započítal poplatok vo výške 77,62 eura, preto mi bol v skutočnosti poskytnutý úver len vo výške 462,38 eura. Žalovanému som na predmetný úver zaplatila celkovo sumu 1 105,02 eura. V prílohe predkladám Kartú klienta, z ktorej vyplývajú moje platby realizované od 16.03.2014 do 16.1.2017 (31 platieb vo výške 28,94 eura + 1 platba vo výške 5,30 eura, celkovo 902,44 eura) a tiež Potvrdenia o mojich vkladoch, vykonaných za obdobie od 17.01.2017 do 20.07.2017 (7 platieb vo výške 28,94 eura, celkovo 202,58 eura) . Poplatok vyplýva zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 OZ) a mojim zámerom nebolo ísť do zmluvného vzťahu so žalovaným kvôli nej. Žiadaný úver je hneď pri pripísaní na účet znížený o sumu uvedenú v tejto Dohode, bez ohľadu na to, či spotrebiteľ danú službu využije alebo nie. Navyše žalovaný navyše obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkom, ktorí nemajú splatené minimálne prvé 3 mesačné splátky, nie sú dlhodobo práceneschopní alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer. V ostatných prípadoch je žiadosť spotrebiteľa posudzovaná svojvoľne veriteľom. Na podporu mojej argumentácie predkladám súdu rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/117/2017, z 30.11.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2Co/38/2017, z 30.11.2017 a rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 23Co/84/2017, zo 16.4.2018. Nakoľko o neprijateľnosti rovnakej zmluvnej podmienky bolo právoplatne rozhodnuté, ako na to poukazujem vyššie, dávam do pozornosti publikáciu, Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, 635 - 636 s. : „Ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobou plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú mu už súd raz plnenie z takejto zmluvnej podmienky nepriznal, súd mu žalobu bez ďalšieho môže zamietnuť a nemusí už opätovne zdôvodňovať neprimeranosť zmluvnej podmienky. Stačí poukázať už na právoplatný rozsudok súdu. Súd nemôže priznať ochranu dodávateľovi, ak sa domáha plnenie v rozpore so zákonom.“, čo podľa môjho názoru, analogicky platí aj v prípadoch ak súd už o neprijateľnosti danej zmluvnej podmienky rozhodol, na základe žaloby podanej spotrebiteľom. Poukazujem aj na výklad § 53a OZ tak ako ho vyjadril Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 14Co/321/2012, z 10.9.2013: „Ustanovením §53a OZ sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tú istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a OZ vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia.“ Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS) . Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (§ 153 ods. 3 OSP, Rozsudok SD EÚ C-240/98 až C- 244/98) , teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal (§ 3 ods. 5 veta prvá zák. č. 250/2007 Z.z.) . Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vypořádaval aj SD EÚ v rozsudku č. C-473/00, keď uviedol, že „Národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS.“ Podľa § 298

ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa § 298 ods. 2 CSP ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú som uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovaným, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ) . Konkrétne podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ) , dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ) , ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ) . V súvislosti s povinnosťou dodávateľa uvádzať v Zmluve aj dobu trvania zmluvy, poukazujem na uznesenie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/76/2019, z 20.2.2020, z ktorého citujem: „Pokiaľ však ide o dobu trvania zmluvy ako náležitosť vyžadovanú ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z., odvolací súd konštatuje, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú a v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Zmyslom ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Stanovenie obligatórnej náležitosti zmluvy znamená presné a jasné vymedzenie obsahovej informácie, nie nutnosť spotrebiteľa odvodzovať takýto údaj (informáciu) pred podpisom zmluvy. Poskytovateľ úveru, ktorý je autorom formulárovej zmluvy, v čase uzatvárania zmluvy nepochybne pozná každú jednotlivú jej obsahovú náležitosť, a teda aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Formulácia doby trvania zmluvy tak, ako je uvedená v posudzovanej zmluve o úvere, je neurčitá, keďže zmluva nemusí trvať len do splatenia záväzkov, ale môže napr. trvať a zaniknúť aj iným spôsobom, ako splatením.“ Poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/116/2019, z 28.11.2019, z ktorého citujem: „Právne bezvýznamný je poukaz žalovaného na to, že doba trvania zmluvy je stanovená počtom splátok. Doba trvania zmluvy a počet splátok sú dve odlišné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v ust. § 9 ods. 2 písm. f) (doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a v ust. § 9 ods. 2 písm. k) (počet splátok). Aj Smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere rozlišovala dĺžku trvania zmluvy o úvere (článok 10 ods. 2 písm. c)) a počet splátok (článok 10 ods. 2 písm. h)).“ Poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1CoCsp/19/2020, z 19.11.2020, z ktorého citujem: „Súd prvej inštancie správne zistil, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti vyplývajúce zo Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne dobu trvania zmluvy o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona č. 129/2010 Z.z. (ZoSÚ). Treba totiž rozlišovať medzi termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a ďalšou náležitosťou, ktorou je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá v zmluve uvedená nie je.“ V súvislosti s povinnosťou dodávateľa uvádzať v Zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukazujem na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017, zo 6.4.2017, z ktorého citujem: „K údaju o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné

uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne konštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozsudok KSP0 sp.zn. 3Co 124/2016 z 3.11.2016). Je pritom nesporné, že v predmetnej zmluve spomínané predpoklady pre výpočet RPMN uvedené nie sú. Súd len pripomína, že tá istá povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g/. " V tejto súvislosti poukazujem aj na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/228/2016, zo 7.11.2017, z ktorého citujem: „K výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1542597835 zo dňa 24.07.2015 je bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vyhodnotil predmetnú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodu chýbajúcich predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Je možné súhlasiť s tým, že uvedené zákonné ustanovenie vyslovene uvádza potrebu uviesť všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Aj keď súd prvej inštancie konkrétne neuviedol, ktoré predpoklady pre výpočet RPMN v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi stranami sporu nie sú konkretizované, z obsahu zmluvy však nevyplýva, ktoré údaje boli použité pre výpočet RPMN. Iba skutočnosť, že v zmluve sú uvedené údaje o úvere bez toho, aby z nej bolo jasné, ktoré údaje boli použité na výpočet RPMN nie je možné považovať za naplnenie litery uvedeného ustanovenia." Z rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/23/2019, z 30.5.2019, citujem: „Pokiaľ ide o predpoklady pre výpočet RPMN, výšku RPMN zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy." Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a až k , r a y . Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300067590, z 12.02.2014 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/ a j/ ZoSÚ, preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Aj keby úver nebol bezúročný a bez poplatkov z dôvodov uvedených vyššie, tak v zmluve o úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 70,04 %. V tejto súvislosti poukazujem na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v mesiaci február 2014, vo výške 11,16 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je viac ako šesťnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31. júla 2009) . Vzhľadom na uvedené považujem ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300067590, z 12.02.2014, vo výške 70,04 %, za absolútne neplatnú. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Na predmetný úver som zaplatila sumu 1 105,02 eura, ako na to poukazujem vyššie. Keďže žalovaný mi poskytol v skutočnosti úver vo výške 462,38 eura, mohol sa tak na môj úkor bezdôvodne obohatiť o sumu 642,64 eura. Podmienkou priznania mi bezdôvodného obohatenia je posúdenie súdom, či ide o úver bezúročný a bezpoplatkový a z tohto zistenia súdu sa aj ja dozviem, či sa žalovaný na môj úkor bezdôvodne obohatil, alebo nie, a v akej výške. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ, podľa ktorého: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Z ustanovenia § 11 ods. 4 ZoSÚ vyplýva, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil či je úver bezúročný a bez poplatkov výkonom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha súčasne určenia bezúročnosti úveru a na základe bezúročnosti úveru aj vydania bezdôvodného obohatenia. Medzi oboma navrhovanými rozhodnutiami je vzťah rozhodnutia o predbežnej otázke a veci samej. Predbežné otázky pritom nie sú predmetom samostatných výrokov. Podľa R 61/1965 Posúdenie predbežnej otázky nemožno v žiadnom prípade vyjadriť formou výroku, ale sa môže prejavíť len v spôsobe rozhodnutia o návrhu vo veci samej a možno ho uviesť len v odôvodnení rozhodnutia. Ani zákon č. 279/2017 Z.z. nezakotvil všeobecne použiteľné a procesne neobmedzené právo domáhať sa určenia bezúročnosti úveru alebo neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. To účelom uvedeného zákona nebolo. Predmetná novela teda neznamená popretie procesných podmienok prípustnosti určovacej žaloby s výnimkou jednej - umožniť podanie žaloby o určenie neplatnosti úverovej zmluvy v osobitnom zákone preto, aby bola splnená procesná podmienka prípustnosti takejto určovacej žaloby podľa § 137 písmeno c) Civilného sporového poriadku. Dôvodová správa k bodu 39 zákona č. 279/2017 Z.z. uvádza, že „S ohľadom na zavedenie obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej skutočnosti, ak tak vyplýva z osobitného predpisu, sa zavádza novým ustanovením možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Samotná možnosť podania žaloby o určenie bezúročnosti neznamená zrušenie procesných podmienok pre prípustnosť žaloby o určenie; znamená výhradne len spôsob splnenia jednej z podmienok prípustnosti v zmysle § 137 Civilného sporového poriadku. Základným ustanovením CSP objasňujúcim podstatu, zmysel a účel žaloby je ust. § 131 CSP, podľa ktorého sa žalobou uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva, ktoré nadväzuje na ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde s tým, že podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon (článok 46 ods. 4 Ústavy SR). Následný (demonštratívny) výpočet týchto žalôb v systematicky nadväzujúcom ust. § 137 CSP vymedzuje podmienky pre prípustnosť jednotlivých typov žalôb. Pokiaľ nie je splnená podmienka všeobecná pravidla prípustnosti žaloby, ktorá je určená § 131 CSP, potom je zbytočná úvaha o skúmaní osobitných podmienok podľa § 137 CSP. V zmysle § 131 CSP preto žaloba v časti, ktorou sa žalobca domáha, aby súd samostatným výrokom rozhodoval o predbežnej otázke, je žaloba neprípustná. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o bezúročnosti úveru z dôvodu údajného neuvedenia adresy predávajúceho pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti, doby trvania úveru a termínu konečnej splatnosti a predpokladov použitých pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300019159 zo dňa 26.2. 2009 tvoria ustanoveniami nachádzajúce sa v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/9/2019 zo dňa 27.05. 2020, bod 12 : „Ak teda strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísanej obidvomi stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to bez ďalšieho neplatnosť tejto zmluvy za podmienky, že ich prejav vôle bol dostatočne určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Stačí, že zmluvné strany ju vyhlásia za súčasť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy.“ Podľa článku 13. úverovej zmluvy : „Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy). Zmluvné strany prehlasujú, že si Žiadosť/Zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali (...).“ Podľa článku 7., ods. 7.1 zmluvných dojednaní úverovej zmluvy „Súčasťou tejto Zmluvy o RÚ sú Prílohy č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, a to konkrétne: Príloha č. 7: Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi (podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ) obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru.“ Rovnako aj odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166 : „V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (čl.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi.“ Okrem vyššie uvedeného aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci C-42/15 : „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.“ Tvrdenie o neuvedení doby trvania zmluvy je v rozpore s článkom 9., ods. 9.1 zmluvy - zmluvných dojednaní, podľa ktorého : „Zmluva o RU je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RU.“ Tvrdenie o neuvedení adresy predávajúceho je v prvom rade

nedôvodné, keďže predávajúci v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. nie je veriteľom. Zákon č. 129/2010 Z.z. pod označením „predávajúci“ neoznačuje veriteľa, ale subjekt, ktorý spotrebiteľovi predáva tovar alebo poskytuje službu a ktorých cena (tovaru alebo služby) je financovaná z prostriedkov spotrebiteľského úveru. Zreteľne táto skutočnosť vyplýva z ustanovení § 15 uvedeného zákona. Podľa § 15 ods. 1,2,3 a 5 zákona č. 129/2010 Z.z. : o ds.1 Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. ods. 2 Pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok, a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo b) veriteľom je tretia osoba a 1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo 2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. ods. 3 Ak spotrebiteľ odstúpil od zmluvy o kúpe tovaru alebo poskytnutí služby a ak cena tovaru alebo služby je hradená plne alebo čiastočne spotrebiteľským úverom na základe zmluvy podľa odseku 1, zaniká tiež táto zmluva. Zánik tejto zmluvy nezakladá právo veriteľa alebo tretej osoby na uplatnenie akýchkoľvek sankcií voči spotrebiteľovi. ods. 5 Ak došlo k zániku zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľ tovar vrátil predávajúcemu, predávajúci a veriteľ si navzájom vysporiadajú vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov bez účasti spotrebiteľa. Ak išlo o nevyžiadany tovar, tak k takému vysporiadaniu postačí zánik zmluvy o kúpe tovaru bez toho, aby spotrebiteľ vrátil tovar predávajúcemu. Ak zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere zanikla a ak spotrebiteľ uhradil peňažné prostriedky veriteľovi pred zánikom zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere a oznámil veriteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom veriteľovi zánik zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere z dôvodu odstúpenia od zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, veriteľ je povinný mu tieto peňažné prostriedky vrátiť najneskôr do 14 kalendárnych dní po doručení tohto oznámenia. Okrem toho je tvrdenie žalobcu v rozpore aj so znením článku 12., ods. 12.1 zmluvy - zmluvných dojednaní, podľa ktorého : „Pokiaľ nie je v tejto Zmluve o RU dohodnuté alebo zákonom stanovené inak, akékoľvek oznámenie, pokyn, poznámka, sťažnosť, reklamáciu alebo dokument ohľadne tejto Zmluvy o RU musí Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) doručiť osobne, faxom alebo zaslať doporučenou poštou na adresu (kontaktné údaje) Veriteľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, tel.: 02/2064 1159, fax.: 02/2064 1170, e-mail: profi.credit@proficredit.sk.“ Tvrdenie o neuvedení termínu konečnej splatnosti je v rozpore so zmluvou, článkom 4., ods. 4.5 zmluvy - zmluvných dojednaní a súčasne oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona. Rovnako oznámenie obsahuje aj určenie splatnosti jednotlivých splátok. Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol „V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky.“ Rozsudok Krajského súdu v Nitre, č.k. 25Co/62/2019 : (bod 13) „Odvolací súd sa však nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie podľa ktorého bol predmetný úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru. V spise na nachádza na čl. 11 oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 27.5.2011. Podľa bodu 7 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere súčasťou zmluvy sú prílohy, okrem iného oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré obsahovalo všetky údaje schváleného úveru, aj konečnú splatnosť úveru. V bode 2.2. zmluvných dojednaní bolo uvedené, že veriteľ je povinný dlžníkovi odoslať oznámenie o schválení úveru, v ktorom bude uvedená výška úveru, splatnosť úveru, výška mesačnej splátky, lehota a podmienky splácania úveru, dátum splatnosti prvej a poslednej splátky, periodicita splátok, celková výška úveru a RPMN. Zmluvné dojednanie boli podľa bodu 7. žiadosti/zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou a boli obsiahnuté na zadnej strane žiadosti/zmluvy. Žalobca ich, spolu so žiadosťou/zmluvou a spolu s dohodou o poskytnutí služby, podpísal. Preto mal súd prvej inštancie vyhodnotiť oznámenie veriteľa za súčasť zmluvy. V oznámení je uvedený dátum poslednej splatnosti úveru 14.12.2014. Tým neboli naplnené skutkové tvrdenia súdu prvej inštancie zakladajúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť.“ Tvrdíme, že termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka. Poukazujeme na to, že aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o

spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. “ Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Stalo sa tak novelou č. 279/2017 Z.z. (článok XII.), pričom jej prijatie bolo odôvodnené tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak by „konečná splatnosť“ mala byť náležitosťou zmluvy v rámci zabezpečenia ochrany spotrebiteľa, potom nedáva ani zmena zákona, a ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ racionálny význam. Súdny dvor EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C-42/15 vyslovil, že Uvedené ustanovenie (čl. 10 ods. 2 smernica 2008/48/ES pozn.) by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Tvrdenie o neuvedení predpokladov použitých pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov je v rozpore s článkom 3., bod 3.1 zmluvy - zmluvných dojednaní, podľa ktorého : „Ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v tejto Zmluve o RU), výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania. “ Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8300067590 bola uzavretá dňa 12.02. 2014. V čase jej uzavretia platila štátom regulovaná hranica, aká maximálna odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov ako spotrebiteľského úveru je povolená. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v relevantnom období : „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. “ Znenie zákonnej normy predpisovalo na porovnávanie údaj z finančného trhu a o obvyklej odplate na finančnom trhu. Ak by sa mali na mysli priemerné úrokové miery bánk (pozn. takýto údaj sa nepoužíval nikdy pred tým a ani dnes, kde sice najbližšie k tomu je používanie priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk, ale to je údaj iný, spravidla dvojnásobne vyšší ako priemerné úrokové sadzby bánk), potom nemá opodstatnenie to, aby sa v zákone používal pojem „finančný trh“ a nie „trh bankových úverov.“ V roku 2014 bol aj pojem finančný trh legislatívne vymedzený v zákone o dohľade nad finančným trhom a z neho jednoznačne vyplýva, že ho tvoria nielen bankové subjekty, ale všetky subjekty poskytujúce úvery na základe platného povolenia na podnikanie. Ak by sa priemerné hodnoty odplát na finančnom trhu nemali použiť, vznikla by otázka, prečo ich MF SR vôbec určovalo, zverejňovalo, prečo sa vyžadovali uvádzať v rámci zmluvy. Pritom to boli hodnoty vyššie (násobne) ako priemerné úrokové sadzby bánk. Ohľadne citovaného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka napríklad uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016, v ktorého odôvodnení sa uvádza, cit.: „Administratívny strop odplaty pri spotrebiteľských úveroch bol zrušený spolu so zrušením zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý bol nahradený Zákom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zo dňa 09.03.2010, ktorý nadobudol účinnosť od 11.07.2010 a v časti novelizácie Občianskeho zákonníka účinnosť od 01.07.2010. Súčasťou navrhovanej právnej úpravy bola aj novelizácia Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Navrhované znenie § 53 ods. 6 sledovalo štandardizovanie a zjednotenie režimu posudzovania odplaty pri všetkých druhoch a formách požičiavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Zákon č. 129/2010 Z. z. upustil režim administratívneho stropu odplaty. Dôvodom pre nové znenie ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného od 01.07.2010 bolo to, že má ísť o spresnenie ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri posudzovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsoby zabezpečenia a objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu, poskytujú hlásenia uverejňované štvrťročne ministerstvom financií na základe hlásení subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Z novelizovaného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyplýva, že referenčné kritérium, podľa ktorého sa má posudzovať primeranosť, sa preniesla zo sektoru bánk na sektor finančného trhu ako taký, a teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom...“ Obvyklá hodnota odplaty za spotrebiteľský úver v čase uzavretia zmluvy o úvere bola 45,94 %. Žalovaný preto tvrdí, že obvyklá odplata nie je priemerná úroková sadzba bánk a

ďalej, že v prípade zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8300067590 nedošlo k prekročeniu obvyklej odplaty v zmysle pravidiel daných § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Odkaz žalobcu na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 popiera žalovaný, pretože ide o rozhodnutie týkajúce sa iného skutkového a iného právneho stavu. Žalovaný uplatňuje námietku premlčania voči uplatňovanému nároku na zaplatenie sumy 642,64 Eur pretože s ohľadom na dátumy jednotlivých úhrad nie je sporné, že premlčacia doba (subjektívna a aj objektívna) uplynuli najneskôr v roku 2020, teda pred podaním žaloby na súde. V podanej žalobe sa odkazuje na to, že ustanovenie §53a Občianskeho zákonníka má precedenčný charakter. Na základe tohto tvrdenia je potom podanie žaloby o určenie ustanovenia za neprijateľnú zmluvnú podmienku nedôvodné a neprípustné. Žalobca sa domáha posúdenia časti svojho právneho vzťahu so žalovaným tak, aby súd určil, že označené ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľné (a teda neplatné). V prvom rade je dôležitý fakt, že navrhované určenie sa týka ustanovenia, ktoré sa neuplatňuje a nemôže ani v budúcnosti uplatniť. Ďalej ide o ustanovenie, z ktorého nielen žalovaný uplatnil svoje práva, ale aj žalobca. Žalobca si na základe článku 8., ods. 8.1 uplatnil právo na odklad splatnosti splátok č. 6, č.7 a č. 8.

3. Len vďaka odkladu splatnosti splátok sa nedostal do omeškania ani s ďalšími splátkami, ktoré uhradil. Vykonaním práv z dohody o poskytnutí služby došlo k rovnakému stavu, ako je zánik zmluvného ustanovenia. Určovanie neprijateľnosti ustanovení dohody o poskytnutí služby by bolo v rozpore aj s Občianskym zákonníkom, nakoľko dohoda nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere, a ďalej navrhované určovanie sa týka hlavného predmetu a ceny za plnenia podľa dohody o poskytnutí služby. Predmetom dohody o poskytnutí služby bola samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z právneho hľadiska je teda predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Skutočnosť, že dohoda o poskytnutí služby je na tej istej listine, ako samotná zmluva o revolvingovom úvere respektíve že bol vopred formulovaná žalovaným neznamená v zmysle právnej úpravy automaticky ten záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny úkon. Občiansky zákonník v § 52a ods. 1 určuje, Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Pojem „individuálny“ znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. Teda ho nebude zaväzovať na základe jeho vlastného rozhodnutia a toto rozhodnutie nemá vplyv na možnosť uzavrieť (v tomto prípade) úverovú zmluvu za takých podmienok, ako keby podmienku akceptoval. V tejto súvislosti dáva žalovaný do pozornosti aj názor prezentovaný v odbornej literatúre Štandardné zmluvy, kde ohľadne výkladu pojmu individuálne dojednané sa uvádza, že za individuálne dojednané by mali byť považované nielen klauzuly, ktoré boli skutočne dojednané (na obsah ktorých mal spotrebiteľ skutočný vplyv), ale aj tie, ktoré mohli byť dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na zmenu ich obsahu (teda ktoré sa mohli stať súčasťou vzájomných vzťahov, ale ani nemuseli). Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby „Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“ Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Pritom priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) t.j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vníma a obozretná si na základe uvedených okolností je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o úvere, že jej uzavretie vyžaduje samostatný súhlas s ňou a tiež aký je význam takejto dohody. Aj v prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Dohoda o poskytnutí služby a jej uzavretie predstavuje vo svojej podstate rovnakú

dohodu, akou je napríklad zakúpenie balíka televíznych programov, predĺženie záručnej doby nad zákonný rámec za odplatu a pod. Ak si spotrebiteľ kúpi určitý balík televíznych programov, telefónnych služieb alebo dohodne predĺženie záruky nad zákonný rámec, potom má zmluvný nárok na to, aby tieto služby využil. Dodávateľ je povinný za dohodnutých podmienok mu ich poskytnúť. Poukazujeme na obdobnú skutkovú a právnu situáciu, akú posudzoval Najvyšší súd Českej republiky vo veci pod sp. zn. 33Cdo 1956/2007 (v danom prípade išlo o tvrdenie, že spotrebiteľ uhradí cenu darčekového poukazu, ale ktorý keď nevyužije tak nemá nárok na vrátenie ceny daného poukazu. V prípade súdneho konania č.k. 2C/240/2015 išlo o tvrdenie a záver súdu, že si kúpil službu, ešte ju nevyužil a už za ňu zaplatil. Čiže oba prípady majú spoločné - kúpa služby, zaplatenie pri jej zakúpení a pred využitím). Najvyšší súd ČR v danej veci uvádza posúdenie, ktorého použitie je v tejto veci viac ako príliehavé, a to : „Je navyiac v možnostiach spotrebiteľa, aby zabránil situácii, ktorá by znamenala výhodu pre žalovanú ako dodávateľa, a to jednoducho tým, že kupón pri nákupe tovaru v dojednanej dobe uplatní, prípadne zabezpečí jeho uplatnenie osobou, ktorá kupón (darčekový certifikát) postúpil (daroval). Ide pritom o aktivitu, ktorú možno po spotrebiteľovi spravodlivo požadovať. Zmyslom ustanovení § 55 a § 56 obč. zák. je síce ochrániť spotrebiteľa, avšak iba pred podmienkami nepríjemnými (unfair terms) v spotrebiteľských zmluvách. Ak môže spotrebiteľ elementárnym spôsobom zabrániť tomu, aby došlo k porušeniu rovnováhy práv účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, nemožno mať dojednané podmienky za také, ktoré by ho nepríjemne diskriminovali.“ Prípustnosť dohody o poskytnutí služby a oddelenosť od zvyšného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere pritom konštatoval napr. aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku, č.k. 43CoR/5/2016-14, na str. 14 (bod 45). Rozdielnosť právneho posúdenia dohody nie je dôvod pre záver o neprijateľnosti. Žalovaný tiež poukazuje na to, že aj komentárová literatúra rovnako uvádza, že „hoci výpočet § 137 CSP je len demonštratívny, domnievame sa, že žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore už nebude prichádzať do úvahy. Pravidlom budú žaloby, ktorých obsahom je splnenie povinnosti (plniť, vydať bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, zaplatiť primerané finančné zadostučinenie a pod. - porovnaj ods. 2 komentovaného ustanovenia) alebo určenie, či tu právo je (napr. vlastnícke), a súd bude platnosť ustanovení spotrebiteľskej zmluvy posudzovať ako prejudiciálnu otázku.“ (Števček, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1037 4. Účelom rozhodovania súdu o určení neplatnosti právneho úkonu / jeho časti alebo o neprijateľnosti podmienky je, aby účastník právneho úkonu ním nebol viazaný.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi a to zmluvou z 12.02.2014, dokladmi o úhradách na čl. 7-8, kartou klienta, priloženými rozhodnutiami súdov SR, písomnými vyjadreniami žalovaného s prílohami na čl. 44-48, obchodnými podmienkami, zmluvnými dojednaniami a výsluchom žalobkyne.

5. Na základe uvedeného zistil nasledovný skutkový stav:

6. Zo zmluvy zo dňa 12.04.2014 vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ uzavrela so žalovaným zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi revolvingový úver vo výške limitu 540 eur. Žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 28,94 eur. RPMN bola vo výške 69,52%, ročná úroková sadzba bola vo výške 70,04%. Priemerná RPMN bola 45,94%.. Celkovo sa žalobkyňa zaviazala vrátiť sumu 1215,48 eur.

7. Podľa bodu 8.1. zmluvy Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 77,62 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 40,32 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby

8. Podľa bodu 8.4. zmluvy Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku

2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.

9. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že zmluvu podpísala, úver čerpala. Na otázku súdu, či vie uviesť, koľko vrátila uviedla, že minulého roku sa dozvedela, že vrátila oveľa viac, presne to nevie, má to uvedené v papieroch. Na otázku súdu, či to bolo viac, ako istina úveru uviedla, že áno. Žalobkyňa na otázku súdu, či vie uviesť, kedy sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovaného uviedla, že minulý rok asi tak v lete. Uviedla, že našla si všetky doklady a zistila, že to má preplatené. Na otázku súdu od koho sa dozvedela, že to má preplatené uviedla, že od tu prítomného právneho zástupcu.

10. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že sa stretol so žalobkyňou pri riešení inej úverovej zmluvy, kde vystupovala ako žalovaná, pričom tento spor je vedený na tunajšom súde. Minulého roku niekedy v letných mesiacoch tak, to uvádzala, sa uskutočnila porada v rámci tejto veci. Požiadal ju, aby mi predložila všetky zmluvy, kde má problém plniť.

11. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

12. Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

18. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

19. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

20. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

21. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

29. Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, 1) na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov 1) na platobné transakcie 1) a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie 1) sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

30. Podľa ust. § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

31. Podľa ust. § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

32. Podľa ust. § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

33. Podľa ust. § 19 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z opatrením, ktoré môže vydať Národná banka Slovenska a ktoré sa vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, sa ustanovia podrobnosti o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov.

34. Podľa ustanovenia ods. § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa ust. § 54 ods. 1,2,OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa ust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

37. Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

38. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobkyňa odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobkyňou bola v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

42. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a

oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

43. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

44. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci *Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98)* a medzi *Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98*, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

45. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva nemá všetky zákonom vyžadované obligatorné náležitosti. Chýbajú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c), f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj vydania bezdôvodné obohatenia vo výške 642,64 eur z dôvodov špecifikovaných v žalobe a vyhlásenia neprijateľných zmluvných podmienok.

46. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

47. Prvým dôvodom podaného návrhu je to že zmluva úvere neobsahuje niektoré z obligatorných náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

48. Súd tiež poukazuje, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá v zmluve vo výške 70,04% je enormne vysoká a táto úroková sadzba vo výške 70,04 % je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a nemožno ju považovať za platne dojednanú, pričom priemerná výška úrokov v danom období predstavovala výšku 11,16 %.

49. Ďalším dôvodom bezúročnosti je, že v zmluve nie sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN a RPMN je vypočítané nesprávne. V zmluve musí byť uvedené v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. j) vyššie citovaného zákona, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN, pričom tieto predpoklady v zmluve uvedené neboli.

50. Žalobkyňa pri podpise zmluvy nebola vopred informovaná. Žalovaný dal žalobkyni iba možnosti, buď podpísať vopred predformulované listiny alebo ich ako celok odmietnuť. Žalovaná inú možnosť a to zmluvy meniť zo svojej pozície ako spotrebiteľa nemala.

51. Z vykonaného dokazovania z obsahu textu samotnej zmluvy vyplýva, že náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. c), f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. chýbajú čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ. Na základe uvedeného preto súd žalobe v tejto časti ako dôvodnej vyhovel.

52. V danom prípade na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že existuje dôvodná pochybnosť aj o správnosti údajov RPMN. Tvrdenie žalovaného uvedené v jeho písomnom vyjadrení, je nedôvodné. Dodávateľom v danom právnom vzťahu je žalovaný. Je zrejmé, že žalobkyňa reálne čerpala len úver vo výške 462,38 eur a zvyšok predstavoval poplatok a odplata, ktoré si dodávateľ započítal z úveru s odkazom na zmluvné dojednania.

53. Podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov a výpočet RPMN upravujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

54. Na účely tohto zákona sa RPMN rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru.

55. Výpočet RPMN upravuje ustanovenie § 19 zákona, kde je definované na základe čoho sa vypočíta RPMN, aké údaje sa použijú na výpočet RPMN a z čoho sa vychádza pri výpočte RPMN a príloha 2, v ktorej je stanovená základná rovnica na výpočet RPMN a poznámky k výpočtu RPMN.

56. V prípade, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, tak podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

57. Predmetný úver bol spotrebiteľovi žalobcovi bol poskytnutý nebankovým subjektom a spotrebiteľ očakáva riadnu odbornú starostlivosť pri postupe s poskytnutím úveru. Uvedenie nesprávneho údajá RPMN, zavádzanie spotrebiteľa, uvedenie inej sumy úveru ako je kúpny cena ak úver mal refinancovať jeho kúpu a zakomponovanie rôznych ďalších produktov a služieb do ceny úveru bez vedomia a proti vôli spotrebiteľa je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Neuvedenie tohto údajá lebo uvedenie takéhoto nesprávneho údajá je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nesprávnu RPMN potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje.

58. Je povinnosťou veriteľa uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené), keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšími poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Bez toho, aby boli v zmluve uvedené objektívne údaje umožňujúce spotrebiteľovi orientovať sa medzi úvermi poskytovanými rôznymi dodávateľmi a posudzovať výhodnosť podmienok, za akých má byť spotrebiteľovi úver poskytnutý, nedochádza k naplneniu cieľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávneho údajá o RPMN je skutočnosťou, ktorá nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa nezavádzal a poskytol mu pravdivé informácie o poskytovanom úvere.

59. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že im ako tzv. slabšej zmluvnej strane bude poskytnutá ochrana v rozsahu a kvalite ustanovenej platnými právnymi predpismi.

60. Po preskúmaní veci je možné skonštatovať, že zmluva neobsahuje údaje uvádzané žalobcom, ktoré sú podľa zákona obligatórne a ani správnu výšku RPMN. Tvrdenia uvedené žalobcom v žalobe sú dôvodné a súd sa s nimi stotožňuje. Je potrebné tiež uviesť, že v zmluve nie sú uvedené všetky údaje, predpoklady pre výpočet RPMN. V zmluve je uvedená nesprávna čiastka, ktorú má žalobca ako spotrebiteľa zaplatiť. Uvedenie nesprávnej RPMN znamená je absencia. Zákon vyžaduje uvedenie správnej výšky RPMN, čo nebola.

61. Pokiaľ ide o adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ) súd zistil, že táto adresa sa v texte zmluvy nenachádza.

62. Pokiaľ ide o náležitosť dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ) súd sa s týmto tvrdením stotožňuje. Pod bodom č. 5 je uvedená lehota splatnosti, t.j. len počet splátok 42 mesiacov.

63. Súd je toho názoru, že tento údaj uvedený v texte samotnej zmluvy nespĺňa zákonnú dikciu znenia náležitosti zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa zákona má byť presne a jasne uvedený dátumovo deň, mesiac a rok ukončenia zmluvného vzťahu. Odkaz s dobou splatnosti 42 mesiacov bez ďalšieho nie je v žiadnom prípade postačujúci. Je potrebné, aby bolo ohraničené odkedy dokedy doba splácania plynie ináč ide o neurčitý údaj. Spotrebiteľ musí byť už pri podpise informovaný a akých termínoch, odkedy dokedy je povinný úvere plácať. Ak zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru je možné jednoznačne konštatovať, že zmluva táto náležitosť v zmluve absentuje. Konečnou splatnosťou je treba rozumieť konkrétny termín, deň s uvedením presného dátumu, čo v zmluve nie je. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. l), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co/286/14 zo dňa 27.5.2014).

64. Na základe uvedeného a ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. je preto možné konštatovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonom vyžadovaných zákonných náležitostí.

65. Súd okrem námietky žalobkyne aj ex offa preskúmal aj výšku úrokovej sadzby a zistil, že táto je neprimerane vysoká. Čo je tiež ďalším dôvodom bezúročnosti úveru. Ako to bolo vyššie uvedené, v danom prípade bola dohodnutá neprimerane vysoká úroková sadzba (70,04%), ktorá je v rozpore s dobrými mravmi

66. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 11,16 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje zhruba niekoľko násobok výšky úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie.

67. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

68. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014-65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

69. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 70,04%, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 11,16 %. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.62. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon

absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/201363. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov ;čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností

70. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 70,04% za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

71. Žalobkyňa sa ďalej domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 642,64 eur s úrokom z omeškania od druhého dňa po doručení žaloby.

72. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

73. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

74. Keďže je úver v sume 540 eur potrebné vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov, pričom reálne ho žalobkyňa čerpala len v sume 462,38 eur zvyšok bol poplatok a žalobkyňa uhradila na úver sumu 1105,02 eur potom sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 642,64 Eur (1105,02 eur - 462,38 eur). Suma úhrad vyplýva z dokladov o úhradách a karty klienta na čl. 7-9 a túto sumu žalovaný nespochybnil a nerozporeval, čím sa táto skutočnosť v zmysle CSP považuje za nespornú.

75. Na základe vyššie uvedeného, preto súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni sumu 642,64 eur s úrokom z omeškania, mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania. Pre žalobou žalobkyňa žalovaného nevyzýval na úhradu dlhu respektíve to súdu nepreukázala, požadoval úroky z omeškania do druhého dňa po doručení žaloby. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe sa primeranú lehotu na úhradu považujú 3 dni. Preto keďže žaloba bola žalovanému doručená dňa 24.01.2022, do omeškania sa mohol dostať až 28.01.2022. Preto súd priznal žalobkyni úroky z omeškania až od 28.01.2022 a zvyšok nároku, ako nedôvodný v prevyšujúcej časti zamietol.

76. Čo sa týka žalovaným vznesenej námietky premlčania, tak ako to uviedol vo svojom písomnom vyjadrení, túto súd považoval za nedôvodnú. V danom prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade vydania bezdôvodného obohatenia u subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú, nie predpokladanú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.

77. Ako bolo v danom prípade uvedené o tejto vedomosti sa žalobca dozvedel od svojho právneho zástupcu po konzultácii a po stretnutí so svojim právnym zástupcom dňa v lete 2021. Keďže žaloba bola podaná dňa 10.12.2021 bola podaná v dvojročnej premlčacej lehote a je podaná aj trojročnej objektívnej lehote. Tvrdenie žalovaného o uplynutí premlčacej lehoty ako takej, tak ako ich prezentoval vo svojich vyjadreniach je nedôvodné. Súd mal za to, že premlčacia lehota neuplynula a nárok si žalobca uplatnil včas.

78. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 67/2011 oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v desiatkach rozhodnutí ďalších súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (napríklad NS SR pod sp. zn. 2Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 413/2013 [], NS ČR pod sp. zn. 30Cdo 4366/2007[], NS SR pod sp. zn. 5Cdo 121/2009, NS ČR pod sp. zn. 33Odo 477/2001[]).

79. Žalobca sa ďalej domáhal určenia neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v bode 8.1. a 8.4. Aj v tejto časti považoval súd žalobu za dôvodnú.

80. Dôvodom ich vyhlásenia za neprijateľné zmluvné podmienky je fakt, že zmluvne podmienky neboli individuálne dojednané, boli zakomponované do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive, pričom ich žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Na podporu svojich tvrdení poukázala na rôzne súdne rozhodnutia, tak ako je to vyššie uvedené a na zákonné ustanovenia § 52 ods. 1 OZ, § 53 ods. 1 OZ a § 53 ods. 5 OZ.

81. Po preskúmaní veci, doloženej zmluvy a úverových zmluvných podmienok súd dospel k záveru, že, žalobe je dôvodná aj v tejto časti.

82. Je nesporne, čo vyplýva zo samotného textu zmluvy, úverových zmluvných podmienok, že nejde o individuálne dojednané zmluvné podmienky, tieto boli zakomponované do textu, ktorý žalobkyňa ako spotrebiteľ, slabšia strany nemohla v žiadnom prípade ovplyvniť, ani ich zmeniť. Žalobkyňa ako spotrebiteľ mala na výber len to, že zmluvu a podmienky by akceptovala alebo nie. Ako slabšia strana nemala žiadnu vyjednávaciu pozíciu.

83. Obsah uvedených zmluvných podmienok nasvedčuje, že ide o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobkyne.

84. Navyše v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Súd poukazuje, že individuálnosť ich dojednaní nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na úrokové podmienky zmluva odkazuje.

85. Je potrebné poukázať na Rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 15CoCsp/10/2020 zo dňa 18.06.2020 a rozsudok KS Prešov sp. zn. 6Co/38/2018 zo dňa 18.12.2018, v ktorom Krajský súd konštatoval, že nemožno spochybníť, že uvedeným spôsobom sa spotrebiteľovi sťažuje orientácia v jeho zmluvných povinnostiach, ak niektoré z nich nie sú uvedené priamo v zmluve, ale vyplývajú z iného zmluvného dokumentu, pričom vzhľadom na jeho rozsiahlosť je orientácia v ňom problematická a dohľadanie povinností, sankcií a ich výšky vzťahujúcich sa na porušenie určitej povinnosti je prácne a tá - ktorá sankcia, respektíve iná povinnosť môže ľahko uniknúť pozornosti spotrebiteľa a byť prehliadnuteľná. Pri takejto zmluvnej koncepcii podmienok nie je ničím neobvyklým, že spotrebiteľ sa dozvie o existencii sankcie a jej výšky za porušenie povinnosti až v čase, kedy si dodávateľ túto voči nemu uplatní. Odvolací súd nevyhlásil možnosť určenia konkrétnej výšky sankcie v dokumentoch tvoriacich prílohu zmluvy, je však nevyhnutné, aby zmluvné dojednané povinnosti zmluvných strán boli zrozumiteľne a určito vymedzené už v základnom zmluvnom dokumente, k čomu však v predmetom prípade nedošlo. Všeobecné obchodné podmienky, úrokové sadzby, úverové zmluvné podmienky vypracoval samotný žalovaný, tie neboli individuálne dojednané so spotrebiteľom. Odvolací súd rešpektujúc výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veciach C - 42/15 uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Zároveň poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 3512/11, podľa ktorého je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv, majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnuté do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby

do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa ujdú. 26. Súd uvádza, že poplatky za upomienky a rovnako aj zmluvná pokuta boli uvedené iba v úverových zmluvných podmienkach žalovaného.

86. Súd má za to, že žalovaný nepreukázal individuálnosť úverových zmluvných podmienok a že boli dojednané so žalobcom ako spotrebiteľom a zároveň, že bola o nich žalobkyňa poučená. Je potrebné tiež uviesť, že ustanovenia o poplatkoch, zmluvných pokutách, ktoré sú obsiahnuté iba vo všeobecných obchodných podmienkach, v úverových podmienkach, sadzobníkoch poplatkov, na ktorý zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne zmluvne dojednané ustanovenia, ktorých obsah pred podpisom zmluvy by žalobca mal reálnu možnosť ovplyvniť. Spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným vykazuje znaky typizovanej a formulárovej zmluvy štandardne používanej žalovaným pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, ku ktorej mohol žalobca ako spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Pri jej kontrahovaní býva zo strany veriteľa v mnohých prípadoch využívaná neskúsenosť spotrebiteľa a moment jeho prekvapenia, čomu svedčí aj zapracovanie rôznych poplatkov, zmluvných pokút a sankcií do úverových zmluvných podmienok ako aj do sadzobníka.

87. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia uvádzané žalobkyňou vydané KS Prešov sp.zn. 9Co/117/2017, 23Co/84/2017 a 2Co/38/2017, kde boli rovnaké zmluvné podmienky vyhlásené za neprijateľné.

88. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd vyhlásil žalobcom namietané zmluvné podmienky za neprijateľné zmluvné podmienky tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

89. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

90. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

91. Žalobca bol v súdnom konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.